

Поліфонія.

3 курс, дир.-симф., бакалаври.

Викладач професор Самохвалов В. Я. Електронна пошта

ok_306@yahoo.com

Дистанційні завдання на 12.03–3.04

1 тиждень. 12.03–19.03

2 тиждень 19.03–26.03

3 тиждень 26.03–3.04

Тема 8. *Поліфонічне триголосся. Простий контрапункт. Складний контрапункт. (закінчення. Загалом – 7 аудиторних годин)*

Триголосся в поліфонії – нова якість співвідношення голосів, коли взаємодіють три пари голосів. Зміна правил використання консонантних і дисонантних співзвуч у простому контрапункті строгого стилю (перехід кварта в консонанс, та інш.), та нормативів розв’язання дисонансів. Роль подвоєнь тонів у співзвуччях, вільне застосування консонуючих тризвуків (крім паралельних рухів), різниця у застосуванні секст і квартсекстакордів (функція кварта), та інш.

Складний контрапункт у триголоссі. Залежність кількості похідних з’єднань голосів від кількості пар голосів з урахуванням наявності вільного голосу і його місцезнаходження. Потрійний контрапункт октави, що вимагає вести всі три пари голосів з урахуванням всіх обмежень, які детермінує показник подвійного контрапункту октави: можливість виникнення п’яти похідних з’єднань.

Читати: [1] Глави 5 – 6, параграфи 51 - 54; [6] Глава IX; [9] ст.145 – 168.

Писати: [6] Раздел пятый, блоки вправ 317, 319, 321. Творче завдання – створити триголосний ескіз у складному контрапункті октави композиційно по такому плану: одне вихідне з’єднання та два похідних (див зразок [9], ст. 167). *Грати на ф-но:* використовувати триголосні фрагменти з будь-яких творів у експозиційних формах викладу (типу інтенцій Й.Баха). Завчити фрагмент на пам’ять, потім транспонувати у різні тональності з метою слухового накопичення типових рухів у триголоссі. *Аналізувати:* [4] зразки з УІ глави. Як додатковий матеріал аналізувати: Й.Бах. Триголосну інтенцію f-moll, В.Моцарт. Симфонія «Юпітер» - кода фіналу; С.Танеєв - «Йоган Дамаскін» - частина III.

Література

1. Григорьев С., Мюллер Т. Учебник полифонии. 4-е изд. – М., 1985.
2. Евдокимова Ю.К. Музыка эпохи Возрождения. XV век. История полифонии: вып. 2-А. – М., 1989.
3. Золотарев В. Фуга. Руководство к практическому изучению. – М., 1965.
4. Мюллер Т. Полифонический анализ. М., 1964.
5. Мюллер Т. Полифония. – М., 1989.
6. Павлюченко С. А. Практическое руководство по контрапункту строгого письма. – Л., 1963.
7. Павлюченко С. Руководство к практическому изучению основ инвенционной полифонии. – М., 1953.
8. Протопопов В. Западноевропейская музыка XVIII – первой четверти XIX века. История полифонии: вып.3. – М., 1986.
- 9 Пясковський І.Б. Поліфонія. Навчальний посібник для вищих музичних навчальних закладів. - К., 2003.
- 10.Скребков С. Учебник полифонии. 4-е изд. – М., 1982.
- 11.Танеев С. Подвижной контрапункт строгого письма. 2-е изд. М., 1956.
- 12.Хомінський Й. Історія гармонії та контрапункту: Том I Первісне багатоголосся. Доба органуму. Поліфонія середньовіччя. «Музична Україна» К., - 1975.
- 13.Хомінський Й. Історія гармонії та контрапункту: Том другий: Доба відродження. – К., 1979.